

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **MgA. M. J.**, zast. JUDr. Pavlem Johnem, bytem Zelená 583/4, Olomouc, proti žalovanému: **Úřad práce ČR**, se sídlem Dobrovského 1278/25, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 27. 1. 2021, č. j. 65 A 8/2021 – 27,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci kasační stížnost, kterou se žalobce (stěžovatel) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení, jímž Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci odmítl žalobu stěžovatele na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu dle stěžovatele v tom, že žalovaný nerozhodl přezkoumatelným rozhodnutím vydaným v souladu se soudním řádem správním o žádosti stěžovatele o úhradu školného, respektive o jeho refundaci, jakožto nákladů spojených s rekvalifikací.

[2] Kasační stížnost podal stěžovatel, aniž by uhradil současně soudní poplatek; usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. 5 Ads 40/2021 – 6, byl proto vyzván k jeho úhradě ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení, jakož i k doložení plné moci udělené advokátovi či k prokázání vlastního vysokoškolského vzdělání v oboru právo ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud mj. zdůraznil, že posuzovaná věc není ze zákona osvobozena od poplatkové povinnosti, neboť dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích jsou sice od soudních poplatků osvobozena rovněž řízení ve věcech podpory při rekvalifikaci, toto ustanovení však na posuzovanou věc nedopadá, neboť se vztahuje skutečně toliko na řízení ve věcech podpory při rekvalifikaci, tedy dávky poskytované ze systému sociálního zabezpečení na základě § 40 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. V posuzované věci však stěžovatel žádal o úhradu nákladů spojených s rekvalifikací ve smyslu § 108 a násl. zákona o zaměstnanosti. Zároveň byl stěžovatel náležitě poučen o důsledcích nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě.

[3] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou dne 3. 3. 2021 a zástupci stěžovatele dne 6. 3. 2021, lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy uplynula nejpozději v pondělí dne 22. 3. 2021, neboť poslední den lhůty připadal na neděli 21. 3. 2021 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.).

[4] Stěžovatel na uvedené usnesení reagoval pouze podáním ze dne 9. 3. 2021, v němž mimo jiné uvedl, že trvá na tom, aby ho v řízení zastupoval zvolený právní zástupce, který sice není advokátem, má však zákonem požadované vzdělání a je tichým společníkem stěžovatele, jeho postavení je tedy obdobné jako postavení zaměstnance či člena stěžovatele ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Navíc se dle stěžovatele nabízí rovněž možnost aplikace § 34 odst. 1 s. ř. s., neboť zástupce stěžovatele hodlal s ohledem na existenci smlouvy o tiché společnosti před zahájením jednání krajského soudu prohlásit, že hodlá uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. K tomu však vzhledem k odmítnutí žaloby nemohlo dojít. V témže podání stěžovatel „čistě z procesní opatrnosti“ upozornil na nouzový stav v ČR a epidemickou situaci s tím, že žádá, aby Nejvyšší správní soud tuto skutečnost zohlednil a v intencích § 2 zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu, případné zmeškání současně stanovených i budoucích procesních lhůt stěžovateli prominul. Nejvyšší správní soud však toto obecné, ničím nepodložené vyjádření stěžovatele za konkrétní žádost o prominutí stanovené lhůty pro zaplacení soudního poplatku nepovažuje. Na prominutí zmeškání lhůty ve správním soudnictví se vztahuje § 3 zákona č. 191/2020 Sb., přičemž stěžovatel podmínky tohoto ustanovení pro prominutí zmeškání lhůty pro zaplacení soudního poplatku nesplnil, neboť nepodal konkrétní žádost o prominutí této lhůty, v níž by tvrdil a doložil vážný omluvitelný důvod spočívající v mimořádném opatření při epidemii ve smyslu uvedeného zákona, které by mu zaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě znemožnilo nebo podstatně ztížilo, a s níž by spojil zmeškaný úkon, tj. dodatečné zaplacení soudního poplatku.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatel v soudem stanovené lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost neuhradil, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[6] Vzhledem k tomu, že nezaplacení soudního poplatku vedlo k zastavení řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud se již nezabýval otázkou splnění podmínky povinného zastoupení stěžovatele v tomto řízení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.

[7] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. dubna 2021

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu